

З огляду на зазначене в Главі 4 ЦК України слід більш чітко прописати засоби індивідуалізації фізичних осіб.

Ключові слова: індивідуалізація, фізична особа, суб'єктивні права, здійснення прав.

Ключевые слова: индивидуализация, физическое лицо, субъективные права, осуществление прав.

Key words: individualization, individual, subjective rights, exercise of rights.

МЕЛЬНИК ОЛЬГА ОЛЕГІВНА

Київський інститут інтелектуальної власності та права
Національного університету «Одеська юридична академія»,
викладач кафедри інтелектуальної власності
та цивільно-правових дисциплін, кандидат юридичних наук

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ЄС

Право інтелектуальної власності Європейського Союзу привертає увагу науковців, практиків у різних аспектах. Як новий інститут права ЄС, що інтенсивно розвивається та уособлює кращий досвід держав-членів ЄС у сфері охорони інтелектуальної власності, а також успішні ініціативи з введення регіонального захисту прав на торговельні марки, промислові зразки, сорти рослин, географічні зазначення.

Аналіз гармонізації права інтелектуальної власності ЄС дозволяє виділити такі етапи правового регулювання.

Перший – 1965–1973 рр. – підготовка і прийняття конвенцій про патенти Спільноти і Європейський патент.

Другий – 1984–1989 рр. – прийняття директив щодо гармонізації законів держав-членів про торговельні марки, топографію напівпровідникової продукції, а також регламентів про застосування правил конкуренції при укладанні ліцензійних угод і договорів про передачу ноу-хау, проведенні досліджень і розробок. У цей же період Єврокомісією була підготовлена Зелена книга «Авторське право і технологічний виклик», де виділялося шість областей авторського права, що підлягають гармонізації.

Третій – 1991–1998 рр. – прийняття п'яти секторальних директив про гармонізацію авторського права; директив про наближення законів щодо біотехнологічних винаходів, промислових зразків; утворення прав Спільноти на торговельні марки і прав Спільноти на сорти рослин; підготовка пропозицій з гармонізації законів про корисні моделі; прийняття регламентів про договори про передачу технологій і боротьбу з піратством.

Четвертий – 1999–2002 рр. – прийняття комплексної директиви про авторське право в інформаційному суспільстві; введення промислового зразка Спільноти й обговорення пропозицій з введення корисної моделі

Спільноти, а також переміщення акцентів регулювання в область реалізації прав інтелектуальної власності – прийняття плану заходів для боротьби з піратством і підробленою продукцією.

Сучасний етап відзначає значну увагу Європейського Союзу до посилення боротьби з піратською та контрафактною продукцією, а також інтенсивну роботу з введення патенту Спільноти.

Так, у 2003 р. приймається Регламент Ради (ЄС) № 1383/2003 щодо митних дій стосовно товарів з підозрою на порушення певних прав інтелектуальної власності та заходів, що мають вживатися стосовно товарів, які порушують такі права. Регламент суттєво підвищує стандарти митного захисту прав інтелектуальної власності, запроваджених Регламентом Ради (ЄЕС) № 3295/94. Як значне досягнення оцінюється прийняття Директиви 2004/48/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 29 квітня 2004 року про забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності. Директива є першим секторальним актом, спрямованим на посилення захисту прав щодо всіх об'єктів права інтелектуальної власності, та містить кращий досвід захисту прав інтелектуальної власності держав-членів. 10 листопада 2004 р. Європейська комісія також затвердила Стратегію реалізації прав інтелектуальної власності в третіх країнах.

Під інтелектуальною власністю відповідно до практики Всесвітньої Організації Інтелектуальної Власності та Світової Організації торгівлі розуміють одночасно як промислову власність так і сферу авторських та суміжних прав.

Право інтелектуальної власності Європейського Союзу привертає увагу в різних аспектах. Як новий інститут, що інтенсивно розвивається та втілює кращий досвід держав-членів ЄС у сфері охорони інтелектуальної власності, а також успішні ініціативи з введення регіональних систем захисту прав. Як право, що має суттєве значення при співробітництві установ та організацій України та держав-членів ЄС з проведення наукових досліджень, передачі технологій, а також знання якого необхідно для захисту українських винаходів, інших об'єктів права інтелектуальної власності в Європі. Як орієнтир, відповідно до якого має бути адаптовано законодавство України згідно з Угодою про партнерство та співробітництво між європейськими співтовариствами та їх державами-членами та Україною, а також Законом України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України то законодавства Європейського Союзу»

Варто зазначити, що розвиток права інтелектуальної власності ЄС є результатом об'єктивних вимог утворення спільного ринку Співтовариства, з огляду на вище зазначений матеріал слід сказати, що *право інтелектуальної власності ЄС достатньо розвивається*, тому і привертає увагу науковців, практиків у різних аспектах, так як є новим інститутом права ЄС, що інтенсивно розвивається та уособлює кращий досвід держав-членів ЄС у сфері охорони інтелектуальної власності, а також успішні ініціативи з введення регіонального захисту прав на

торговельні марки, промислові зразки, сорти рослин, географічні зазначення.

Список використаної літератури:

1. Право інтелектуальної власності Європейського Союзу та законодавство України. – Ю.М. Капіца. – Київ, 2006.
2. Право інтелектуальної власності Європейського Союзу. – В. Скордамаля. – Київ, 2005.
3. Розвиток права інтелектуальної власності в Європейському Союзі. – Ю. Капіца, к.ю.н. – Міжнародні відносини 33/34, 2006.

Ключові слова: інтелектуальна власність, права, законодавство, перспективи розвитку.

Ключевые слова: интеллектуальная собственность, права, законодательство, перспективы развития.

Key words: intellectual property, rights, legislation, development prospects.

МУДРИЦЬКА КАТЕРИНА ОЛЕКСІЙВНА

Київський інститут інтелектуальної власності та права
Національного університету «Одеська юридична академія»,
викладач кафедри інтелектуальної власності
та цивільно-правових дисциплін

ПРИЧИНИ ТА ПІДСТАВИ ВИНИКНЕННЯ СПОРІВ ПРО ПОРУШЕННЯ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА САЙТАХ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Виникнення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет обумовлено певними підставами та причинами. Вони криються в об'єктивних і суб'єктивних негативних факторах та юридичних фактах [4, с. 89].

Підставами виникнення прав інтелектуальної власності є юридичні факти, з якими пов'язано надання охорони праву інтелектуальної власності.

Так, стаття 422 Цивільного кодексу України закріплює положення про те, що право інтелектуальної власності виникає (набувається) з підстав, встановлених Цивільним кодексом України, іншими законами та договорами. Для різних об'єктів інтелектуальної власності вони неоднакові [2].

Ніхто не стане заперечувати, що за допомогою мережі Інтернет та його сайтів ми можемо поновому спілкуватися, розважатися, впливати на суспільство. І все ж ми не повинні дозволити мережі Інтернет стати інструментом порушення прав та інтересів суб'єктів, що є власниками прав інтелектуальної власності.